

Barberen i Sevilla

Opera i 2 akter af Gioacchino Rossini fra Rom 2020 - 176 minutter ex. pause.

Teatro dell'Opera di Roma indviede sæsonen 2020-2021 (midt i Coronaen) med *Barberen i Sevilla* uden tilskuere. Det blev en ekstraordinær fjernsynssucces. Det var en filmproduktion i samarbejde mellem Lirico Romano og Rai Cultura. Rossinis *Barberen i Sevilla* er en af verdens mest elskede og oftest spillede operaer. En ægte italiensk komedie.

Grev Almaviva er forelsket i den skønne Rosina. Han får hjælp af den opfindsomme barber Figaro, og sammen snyder de Don Bartolo, der er Rosinas formynder. Efter mange forviklinger og forvekslinger ender alt godt og greven får sin Rosina.

Operaen blev først opført i Rom den 20. februar 1816 under titlen *Almaviva, ossia L'inutile precauzione* for at skelne den fra den meget populære opera med samme navn af Giovanni Paisiello med tekster af G. Petrosellini, som havde premiere i 1782 i Skt. Petersborg. Paisiellos tilhængere ødelagde premieren på Rossinis opera, men den overtog alligevel populariteten fra den ældre opera. Operaen indgår i operahistorien som en af de største teaterskandaler.

Det er maestro Daniele Gatti der dirigerer og med instruktion af Mario Martone.

Med: Ruzil Gatin som grev Almaviva, Vasilisa Berzhanskaya som Rosina, Alessandro Corbelli som Don Bartolo og Andrzej Filończyk som Figaro.

Forestilling uden tilskuere.

Handlingen

Første akt.

Grev Almaviva elsker Rosina. Hun er under vejledning af Dr. Bartolo og forklædt som en fattig studerende ved navn Lindoro, synger greven på pladsen foran Dr. Bartolos hus en serenade til Rosina. Figaro har planlagt at arrangere et møde mellem greven og Rosina. Bartolo er mistænksom, fordi han håber ved hjælp af musiklærer Don Basilio at kunne gifte sig med Rosina. I serenaden, som Lindoro (greven) synger for Rosina, fortæller Figaro Rosina, at Lindoro er hans fætter, og at han er forelsket i hende. Figaro planlægger at få Almaviva ind i Bartolos hus klædt som en officer med et opholdspas i hånden. Greven formår at komme ind, men genkendes, og Bartolo vil have ham arresteret.

Andet akt.

Almaviva lykkes at komme ind i huset igen, denne gang forklædt som en musiklærer, en der vil erstatte Basilio, der siges at være syg. Alt går godt, indtil Basilio ankommer. Imidlertid er han snart overbevist, ikke mindst takket være en meget fyldt pung, som greven holder fast ved ham, om at han er virkelig syg. Basilio forlader stedet. Bartolo overrasker de elskende, og vilde optøjer forekommer. Bartolo skynder sig at ringe til politiet.

Men mens Bartolo er væk, redder Figaro situationen ved at skaffe sig en notar, så når Bartolo vender tilbage, er parret allerede lovligt gift. Det hele slutter med, at alle roser de unge nygifte.

Dirigent: Daniele Gatti er italiensk dirigent. I 1997 blev han musikdirektør for Orchestra del Teatro Comunale di Bologna. Han har også fungeret som gæstedirigent for Royal Opera House, Covent Garden. Hans debut på Bayreuth Festival var i *Parsifal* i 2008. Gatti anses for at have genoprettet Royal Philharmonic's status til at komme på lige fod med de øvrige store London orkestre. Gatti var musikchef for Orchestra National de France fra 2008 til 2016. Gatti blev første gæstedirigent ved Teatro dell'Opera di Roma i sæsonen 2016-2017. Han vendte tilbage til efterfølgende gæsteforpligtelser i hver af de følgende to sæsoner. I december 2018 annoncerede virksomheden udnævnelsen af Gatti som sin nye musikdirektør med øjeblikkelig virkning. Gatti hører til blandt de bedste operadirigenter i dag.

Instruktion: Mario Martine er italiensk instruktør, manusforfatter og producer. I løbet af halvfemserne blev han forbundet med den nye bølge af napolitanske film som f.eks. Teatro di Guerra eller den historiske fresko *Noi credevamo* der udforsker vold og kunst i samfundet. Martone er også involveret i teater. Mario Martone debuterede som operainstruktør i 1989 med verdenspremieren på *Charlotte Corday* af Lorenzo Ferrero. Det er primært i Italien han virker. Han står for 68 forestillinger i Operabasen.

Figaro: Andrzej Filończyk er polsk bariton. Han studerede klaver på Ryszard Bukowski Music School i Wrocław, hvor han også begyndte sangundervisning. Fra 2009-2011 deltog han i skolen for ballet og dans i Wrocław Opera. Han afsluttede sangstudier på Wrocław Academy of Music i 2017. I løbet af sæsonen 2016/2017 var Andrzej medlem af et International Opera Studio i Zürichs operahus. Han vandt første pris og pris for den bedste polske stemme i Stanislaw Moniuszko International Vocal Competition i Warszawa 2016. Han synger i dag på nogle af de store operascener i Europa.

Grev Almaviva: Ruzil Gatin er en ung russisk lyrisk tenor. Han dimitterede i dramatisk kunst ved Moskva Universitet og i 2012 dimitterede han i sang ved Kazan Conservatory, hvor han optrådte i flere opera-produktioner. Gatin er vinder af adskillige internationale konkurrencer som Youth of 21st Century in Bulgaria, The Way of Stars i St. Petersburg, Morning Star, Grand Prix Youth Festival Competition i Moskva ... Han fik sin debut på La Scala som Almaviva i *Barberen i Sevilla* for Accademia della Scala Project og dækkede Juan Diego Flòrez i *Orphée et Eurydice*. I 2018 debuterede han på Bolshoi Teater.

Rosina: Vasilisa Berzhanskaya er russisk mezzosopran. Hendes repertoire omfatter roller fra den italienske bel canto af Rossini og Bellini, Mozart, barokmusik som Vivaldi og Purcell og roller fra russisk opera af komponister som Rimsky-Korsakov og Tchaikovsky. Berzhanskaya har været medlem af Deutsche Oper i Berlin siden 2017/18. I løbet af sæsonen 2016/17 debuterede hun på Bolshoi Teatret i Moskva som Despina i *Così fan tutte* og som Marchesa Melibea i *Rejsen til Reims* i Pesaro. Gæsteforestillinger i 2017/18 inkluderede roller som Angelina *La Cenerentola* i Basel og Rosina på Mikhailovsky-teatret i Skt. Petersburg.

Don Bartolo: Alessandro Corbelli er italiensk bariton. Han er en af verdens fremtrædende sangere, der har specialiseret sig i Mozart og Rossini. Corbelli har sunget i mange større operahuse rundt om i verden og vundet beundring for sin elegante sangstil og skarpe karakteriseringer, især i komiske roller.

Gioacchino Rossini 1792-1868: "il tedeschino" (den lille tysker) kaldte man Rossini i samtiden, fordi man syntes at hans musik lignede Mozarts italienske operaer, og det gjorde den også til en vis grad. Men Rossini er først og fremmest italiener, han skrev mellem 35 og 40 operaer. Han var i samtiden anerkendt såvel for sine seriøse operaer som for sine komiske. Det er en uløst gåde, hvorfor Rossini opgav at komponere operaer efter *Wilhelm Tell* (1829). Rygterne i samtiden var mange. Han opgav dog ikke helt at komponere, men skrev nogle kirkelige værker, sange og klaverstykker. Det er kun få af hans operaer, der opføres i dag, udvalget er dog blevet større efter 2. verdenskrig. Men et udvalg af hans ouverturer hører til orkestrenes faste repertoire. I Italien regnes han sammen med Bellini og Donizetti til de største operakomponister i perioden 1800-1850, den periode som også kendes som bel canto. På titelbladet til sit kirkelige værk *Petite messe solennelle* skrev han følgende: "Tilegnet Vorherre. Kære Vorherre, du ved jeg blev skabt til komisk opera, alligevel tilegner jeg dig denne lille højtidelige messe og håber på en plads ved din side i himlen." Sandelig! Rossini var også kendt som en stor spøgefugl. Ligeledes for de retter, han selv komponerede, f.eks. Tournedos a la Rossini.

Om bel canto. Bel canto er et begreb, der dækker flere områder. Inden for operaen er det en betegnelse for den klangskønne sang, modsat den deklamatoriske. Det er et italiensk begreb, som refererer til en sangstil og teorien bag en sangteknik, som opstod i Italien mod slutningen af 1500-tallet og nåede et højdepunkt i begyndelsen af 1800-tallet. Efter 1850 afløses den af verismen og med fremkomsten af Verdis operaer. I dag er det først og fremmest operaer skrevet af Vincenzo Bellini (1801-1835), Gioacchino Rossini (1792-1868) og Gaetano Donizetti (1797-1848) der kendes som bel canto operaer, men der var mange andre dygtige og ansete operakomponister i Italien i første halvdel af 1800 -tallet. Men det blev de tre som eftertiden kender.

I dag tænker vi ikke på, at Bellini, Rossini og Donizetti i sidste halvdel af 1800'tallet faktisk forsvandt mere eller mindre ud i mørket, indtil de blev genopdaget efter 2. verdenskrig, hvor de kom frem igen. I dag er et fåtal af deres operaer igen faste bestanddele på verdens operascener. Også enkelte få andre fra bel canto tiden er undtagelsesvis blevet opført.

Barberen i Sevilla er den 9'ende mest opførte opera i sæsonen 2021-2022.

Uropført Rom 1816.
Det Kongelige Teater 1822.
Nyoversat 1846 og igen 1975.

Tekstansvarlig: *Walter Planhof*